

ČESKÁ REPUBLIKA
ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Hradci Králové - pobočka v Pardubicích rozhodl samosoudkyní JUDr. Petrou Venclovou, Ph.D., ve věci

žalobkyně: **K. K.**
zastoupená advokátem Mgr. Františkem Málkem
sídlem třída Míru 62, 530 02 Pardubice

proti
žalované: **Česká správa sociálního zabezpečení, IČ 00006963**
sídlem Křížová 1292/25, 225 08 Praha

v řízení o žalobě proti rozhodnutí žalované ze dne 10. 6. 2021, č. j.X

takto:

- I. Rozhodnutí žalované České správy sociálního zabezpečení ze dne 10. 6. 2021, č. j. X, se ruší a věc se vrací žalované k dalšímu řízení.
- II. Žalovaná je povinna uhradit žalobkyni náklady řízení ve výši 3 146 Kč, k rukám jejího právního zástupce Mgr. Františka Málka, advokáta, a to ve lhůtě do 30 dnů od právní moci tohoto rozsudku.

Odůvodnění:

1. Rozhodnutím žalované uvedeným ve výroku tohoto rozsudku byly podle ust. § 90 odst. 5 zákona č. 500/2004 Sb., správního řádu (dále jen „*správní řád*“) zamítnuty námitky žalobkyně proti prvostupňovému rozhodnutí ze dne 29. 3. 2021, č. j. X a toto rozhodnutí bylo potvrzeno. Prvostupňovým rozhodnutím byl žalobkyni odňat invalidní důchod podle ust. § 56 odst. 1 písm. a) a podle ust. § 39 odst. 1 zákona č. 155/1995 Sb., o důchodovém pojištění (dále jen „*zákon o důchodovém pojištění*“), neboť podle posudku Pražské správy sociálního zabezpečení (dále jen „*PSSZ*“) ze dne 9. 3. 2021 žalobkyně již není invalidní. Podle uvedeného posudku poklesla pracovní schopnost žalobkyně z důvodu dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu o 20%, tedy již nesplňuje podmínky pro přiznání invalidního důchodu.
2. Žalobkyně napadla rozhodnutí žalované včasnou žalobou podanou podle ust. § 65 a násl. zákona č. 150/2002 Sb., soudního řádu správního (dále jen „*s. ř. s.*“). Žalobkyně uvedla, že po dlouhodobé pracovní neschopnosti jí byl rozhodnutím ČSSZ (které však není předmětem tohoto přezkumu) ze dne 25. 10. 2019, č. j. X přiznán invalidní důchod pro invaliditu prvního stupně. Za rozhodující příčinu dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu byl stanoven impingement syndrom pravého ramene, zařazený mezi zdravotní postižení uvedené v kapitole XV. (funkční poruchy, postižení po úrazech, operacích), oddíle B (postižení končetin), položce 3 písm. b) /středně těžké omezení hybnosti jednoho nebo dvou kloubů, omezení funkce končetiny pro manipulaci a přenášení těžkých předmětů/ přílohy k vyhlášce Ministerstva práce a sociálních věcí č. 359/2009 Sb., o posuzování invalidity (dále jen „*vyhláška o posuzování invalidity*“). Posudkový lékař stanovil míru poklesu pracovní schopnosti ve výši 25% a zároveň tuto hodnotu zvýšil o 10 procentních bodů podle ust. § 3 odst. 2 vyhlášky o posuzování invalidity na výsledných 35%. Platnost posudku byla stanovena *trvale*.
3. Pro přetrvávající bolesti kolene žalobkyně podala žádost o změnu výše invalidního důchodu. Prvostupňovým rozhodnutím byl však žalobkyni invalidní důchod odňat a žalované rozhodnutí tento závěr potvrdilo. Žalobkyně má za to, že žalovaná nedostatečně zjistila její zdravotní stav. Posudkový lékař sice určil jak stejnou rozhodující příčinu dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu, tak i stejné zařazení zdravotního postižení jako bylo stanoveno v předchozím řízení, ale nově, bez jakéhokoli odůvodnění, určil hodnotu poklesu pracovní schopnosti na 20% a tu ve smyslu ust. § 3 vyhlášky o posuzování invalidity, opět bez odůvodnění, nezvýšil. Tedy nijak neobjasnil své úvahy vedoucí ke změně hodnocení poklesu pracovní schopnosti v situaci, kdy se zdravotní stav žalobkyně významně nezlepšil, ale naopak zhoršil. Jak v prvostupňovém, tak druhostupňovém posudku o invaliditě jsou konstatována i další zdravotní postižení. Posudkový lékař se v posudku ze dne 7. 6. 2021, ze kterého vychází žalované rozhodnutí, zabíral úvahou, zda jako hlavní příčinu dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu zvolit postižení ramenního kloubu, nebo postižení kolenního kloubu, přičemž právě potíže s kolenním kloubem byly důvodem pro podání žádosti o změnu výše invalidního důchodu. Posudkový lékař dospěl k závěru, že obě postižení jsou ve svém dopadu na pokles pracovní schopnosti srovnatelné (konkrétně 20%), aniž by pak jakkoli vysvětlil,

proč toto srovnatelné zdravotní postižení neseznal jako posudkově významné pro použití ust. § 3 odst. 1 vyhlášky o posuzování invalidity. Posudek tedy opět zcela rezignoval na jakékoli odůvodnění, proč zdravotní stav žalobkyně nově nezpůsobuje zvýšení procentuálního poklesu pracovní schopnosti. Na základě výše uvedeného žalobkyně navrhla, aby soud žalované rozhodnutí zrušil a věc vrátil žalované k dalšímu řízení.

4. Žalovaná ve vyjádření k žalobě setrvala na závěrech obsažených v odůvodnění napadeného rozhodnutí. Napadené rozhodnutí považuje za správné, objektivní a dostatečně odůvodněné. Protože však žalobkyně zpochybňuje správnost stanovení míry procentuálního poklesu pracovní schopnosti, žalovaná navrhla přezkoumání zdravotního stavu žalobkyně posudkovou komisí MPSV ČR (dále jen „PK MPSV“) podle ust. § 4 odst. 2 zákona č. 582/1991 Sb., o organizaci a provádění sociálního zabezpečení (dále jen „ZOPSZ“). V případě, že na základě provedeného posudku PK MPSV nebude moci být žalobkyni vyhověno, žalovaná navrhla, aby soud žalobu zamítl.
5. Krajský soud přezkoumal žalobou napadené rozhodnutí v mezích žalobních bodů podle právního a skutkového stavu k datu vydání napadeného rozhodnutí podle ust. § 75 odst. 1, 2 s. ř. s.
6. Z rozhodnutí ČSSZ ze dne 25. 10. 2019, č. j. X, které předložila žalobkyně, soud zjistil, že byl žalobkyni přiznán invalidní důchod pro invaliditu prvního stupně. Na základě posudku PSSZ ze dne 6. 9. 2019, který byl podkladem pro rozhodnutí ČSSZ z roku 2019, žalobkyni poklesla pracovní schopnost z důvodu dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu o 35%. Za rozhodující příčinu dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu byl stanoven impingement syndrom pravého ramene, zařazený mezi zdravotní postižení uvedené v kapitole XV. (funkční poruchy, postižení po úrazech, operacích), oddíle B (postižení končetin), položce 3 písm. b) /středně těžké omezení hybnosti jednoho nebo dvou kloubů, omezení funkce končetiny pro manipulaci a přenášení těžkých předmětů/ přílohy k vyhlášce o posuzování invalidity. Pro toto zdravotní postižení je stanoveno procentní rozmezí míry poklesu pracovní schopnosti 15% až 25%. Posudkový lékař stanovil míru poklesu pracovní schopnosti ve výši 25% a zároveň vzhledem k vlivu zdravotního postižení na schopnost využívat dosažené vzdělání, zkušenosti a znalosti, na schopnost pokračovat v předchozí výdělečné činnosti nebo na schopnost rekvalifikace tuto hodnotu zvýšil o 10 procentních bodů podle ust. § 3 odst. 2 vyhlášky o posuzování invalidity na výsledných 35%. Platnost posudku byla stanovena *trvale*.
7. Dále soud zjistil z obsahu správního spisu tyto rozhodné skutečnosti. Žalobkyně pro přetrvávající bolesti kolene podala dne 21. 10. 2020 žádost o změnu výše invalidního důchodu. Na základě této žádosti bylo zahájeno nové správní řízení a prvostupňovým rozhodnutím ČSSZ ze dne 29. 3. 2021, č. j. X byl žalobkyni invalidní důchod odňat. Proti tomuto rozhodnutí žalobkyně podala námitky, které však byly žalovaným rozhodnutím zamítnuty a prvostupňové rozhodnutí bylo potvrzeno. Jak v prvostupňovém, tak v námitkovém řízení byl za rozhodující příčinu dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu stanoven impingement syndrom pravého ramene, zařazený mezi zdravotní postižení uvedené v kapitole XV. (funkční poruchy, postižení po úrazech, operacích), oddíle B

(postižení končetin), položce 3 písm. b) /středně těžké omezení hybnosti jednoho nebo dvou kloubů/přílohy k vyhlášce o posuzování invalidity. Podle prvostupňového i žalovaného rozhodnutí žalobkyni poklesla pracovní schopnost z důvodu dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu o 20%. Procentní míra poklesu pracovní schopnosti se ve smyslu ust. § 3 vyhlášky pro posuzování invalidity nezměnila, neboť k tomu *nebyl nalezen posudkový důvod*. V rámci řízení o námitkách tak byly posudkem ČSSZ pro Prahu a Stř. Čechy ze dne 7. 6. 2021 (zpracován na základě ust. § 8 odst. 9 ZOPSZ) potvrzeny závěry posudku PSSZ ze dne 9. 3. 2021 (zpracovaným na základě ust. § 8 odst. 1 písm. a) a odst. 4 ZOPSZ), neboť doložené lékařské nálezy k námitkám neobjektivizují takové zhoršení rozhodující příčiny dlouhodobě nepříznivého stavu a komorbidit nebo jiné závažné chronické zdravotní postižení, které by odůvodňovalo zvýšení stupně invalidity.

8. Soud provedl při jednání dne 26. 1. 2022 důkaz posudkem zdravotního stavu žalobkyně, který byl vypracován v souladu s ust. § 4 odst. 2 ZOPSZ dne 10. 12. 2021 PK MPSV, pracoviště v Hradci Králové, v níž jako odborný lékař zasedal MUDr. V. M. s odborností ortopedie, což odpovídá rozhodujícímu zdravotnímu postižení žalobkyně. Z uvedeného posudku soud zjistil, že PK MPSV za rozhodující příčinu dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu považuje impingement syndrom ramenního kloubu, stav po akromioplastice a sutuře rotátorové manžety, který omezuje fyzické schopnosti a má vliv na pokles pracovní schopnosti. Jedná se zdravotní postižení uvedené v kapitole XV. (funkční poruchy, postižení po úrazech, operacích), oddíle B (postižení končetin), položce 3 písm. b) /středně těžké omezení hybnosti jednoho nebo dvou kloubů, omezení funkce končetiny pro manipulaci a přenášení těžkých předmětů/ přílohy k vyhlášce o posuzování invalidity. PK MPSV stanovila míru poklesu pracovní schopnosti ve výši 25%. Zároveň s ohledem na další zdravotní postižení žalobkyně (vertebrogenní obtíže, whiplash syndrom krční páteře, postižení kolenních kloubů a poruchu sluchu) tuto hodnotu zvýšil o 10 procentních bodů podle ust. § 3 odst. 1 vyhlášky o posuzování invalidity na konečných 35%. PK MPSV uzavřela, že ve vztahu k rozhodující příčině dlouhodobě nepříznivého stavu zdravotní stav žalobkyně odpovídal k datu vydání žalovaného rozhodnutí invaliditě prvního stupně podle ust. § 39 odst. 1 zákona o důchodovém pojištění.
9. Podle § 3 správního řádu: *Nevyplývá-li ze zákona něco jiného, postupuje správní orgán tak, aby byl zjištěn stav věci, o němž nejsou důvodné pochybnosti, a to v rozsahu, který je nezbytný pro soulad jeho úkonu s požadavky uvedenými v § 2.*
10. Podle ust. § 39 odst. 1 zákona o důchodovém pojištění: *Pojištěnec je invalidní, jestliže z důvodu dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu nastal pokles jeho pracovní schopnosti nejméně o 35 %.*
11. Podle § 39 odst. 2 zákona o důchodovém pojištění. *Jestliže pracovní schopnost pojištěnce poklesla*
 - a) *nejméně o 35 %, avšak nejvíce o 49 %, jedná se o invaliditu prvního stupně,*
 - b) *nejméně o 50 %, avšak nejvíce o 69 %, jedná se o invaliditu druhého stupně,*
 - c) *nejméně o 70 %, jedná se o invaliditu třetího stupně.*

12. Podle ust. § 3 odst. 1 vyhlášky o posuzování invalidity: *V případě, že příčinou dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu pojištěnce je více zdravotních postižení a v důsledku působení těchto zdravotních postižení je pokles pracovní schopnosti pojištěnce větší, než odpovídá horní hranici míry poklesu pracovní schopnosti určené podle rozhodující příčiny dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu, lze tuto horní hranici zvýšit až o 10 procentních bodů.*
13. Podle ust. § 3 odst. 2 vyhlášky o posuzování invalidity: *V případě, že dlouhodobě nepříznivý zdravotní stav pojištěnce má takový vliv na jeho schopnost využívat dosažené vzdělání, zkušenosti a znalosti, na schopnost pokračovat v předchozí výdělečné činnosti nebo na schopnost rekvalifikace, že pokles pracovní schopnosti pojištěnce je větší, než odpovídá horní hranici míry poklesu pracovní schopnosti u příčiny, popřípadě rozhodující příčiny dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu, lze tuto horní hranici zvýšit až o 10 procentních bodů.*
14. Jak plyne z konstantní judikatury, např. z rozsudku Nejvyššího správního soudu (dále jen „NSS“) ze dne 14. 3. 2018, č. j. 6 Ads 23/2018-37 (rozsudky NSS jsou dostupné na www.nssoud.cz): „[p]osuzování míry poklesu pracovní schopnosti a stanovení dne vzniku invalidity je otázkou odbornou, medicínskou, a rozhodnutí soudu tak závisí především na odborném lékařském posouzení. Správní soud si proto nemůže učinit úsudek o této otázce sám.“
15. Podle ust. § 4 odst. 2 ZOPSZ jsou v přezkumném soudním řízení k posouzení zdravotního stavu a pracovní schopnosti osob povolány posudkové komise. V soudní praxi je důkaz posudkem posudkové komise chápán jako případ předepsaného důkazu (srov. rozsudek NSS ze dne 4. 12. 2003, č. j. 2 Ads 58/2003-75).
16. Správní soud sám zdravotní stav žadatele o invalidní důchod nepřezkoumává. Nejsou-li namítány jiné vady řízení, správní soud v řízení o správní žalobě proti rozhodnutí orgánů sociálního zabezpečení ve věci invalidity a změny jejího stupně ověřuje pouze to, zda posudek příslušné posudkové komise, o nějž se opírá správní rozhodnutí, je úplný a přesvědčivý (test úplnosti, přesvědčivosti a správnosti posudku), případně zda byla příslušná posudková komise řádně obsazena (srov. např. rozsudek NSS ze dne 15. 5. 2013, č. j. 6 Ads 11/2013-20).
17. Posudek PK MPSV soud hodnotí jako úplný, přesvědčivý, řádně odůvodněný a splňující veškeré náležitosti dané zákonem, a proto z něj při rozhodování vycházel. Soud tak považuje za prokázané, že žalovaná ve správním řízení nezjistila přesně a úplně skutečný stav věci, když při stanovení míry poklesu pracovní schopnosti žalobkyně podhodnotila její zdravotní stav a nezohlednila její další zdravotní postižení odůvodňující zvýšení procentuálního poklesu pracovní schopnosti. U žalobkyně se k datu vydání žalovaného rozhodnutí jednalo o invaliditu prvního stupně, neboť její pracovní schopnost poklesla o 35 %. Žalovaná proto nenaplnila ust. § 3 správního řádu a dopustila se tak vady řízení. Krajský soud proto žalované rozhodnutí podle ust. § 78 odst. 1, 4 s. ř. s. pro vady řízení zrušil a věc vrátil žalované k dalšímu řízení. V dalším řízení je žalovaná ve smyslu ust. § 78 odst. 5 s. ř. s. vázána právním názorem soudu vysloveným ohledně stupně invalidity žalobkyně, včetně příslušného zákonného zařazení zdravotního postižení žalobkyně a procentuálního ohodnocení míry poklesu její pracovní schopnosti ve smyslu přílohy vyhlášky

o posuzování invalidity, jak je uvedeno shora. V dané věci proto bude žalovaná v dalším řízení vycházet z posudku PK MPSV, pracoviště v Hradci Králové ze dne 10. 12. 2021.

18. O náhradě nákladů řízení rozhodl soud podle zásady úspěchu ve věci podle ust. § 60 odst. 1 s. ř. s. a žalované uložil povinnost nahradit žalobkyni účelně vynaložené náklady soudního řízení, tj. náklady právního zastoupení žalobkyně dle vyhlášky č. 177/1996 Sb., advokátní tarif (dále jen „advokátní tarif“). Náklady právního zastoupení představuje odměna právního zástupce žalobkyně za 2 úkony právní služby v celkové výši 2 000 Kč podle ust. § 7 bod 3 ve spojení s § 9 odst. 2 /příprava a převzetí zastoupení podle § 11 odst. 1 písm. a) a účast na soudním jednání podle § 11 odst. 1 písm. g) advokátního tarifu/. Dále náklady řízení tvoří paušální náhrada hotových výdajů za 2 úkony právní služby podle ust. § 13 odst. 4 advokátního tarifu ve výši 600 Kč. Odměna právního zástupce žalobkyně proto činí 2 600 Kč. Protože je právní zástupce žalobkyně plátcem daně z přidané hodnoty, náleží mu k přiznané odměně i částka odpovídající příslušné sazbě daně ve výši 546 Kč podle ust. § 57 odst. 2 s. ř. s. Celková výše nákladů řízení proto činí částku 3 146 Kč. Žalovaná je povinna nahradit žalobkyni náklady řízení k rukám jejího právního zástupce podle ust. § 149 odst. 1 zákona č. 99/1963 Sb., občanský soudní řád (dále jen „o. s. ř.“) ve spojení s ust. § 64 s. ř. s. Soud k náhradě nákladů řízení stanovil přiměřenou lhůtu k plnění v délce 30 dnů podle ust. § 160 odst. 1 o. s. ř. ve spojení s ust. § 64 s. ř. s.

Poučení:

Toto rozhodnutí nabývá právní moci dnem doručení účastníkům řízení.

Proti tomuto rozhodnutí lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává ve dvou (více) vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu, se sídlem Moravské náměstí 6, Brno. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud.

Lhůta pro podání kasační stížnosti končí uplynutím dne, který se svým označením shoduje se dnem, který určil počátek lhůty (den doručení rozhodnutí). Připadne-li poslední den lhůty na sobotu, neděli nebo svátek, je posledním dnem lhůty nejblíže následující pracovní den. Zmeškání lhůty k podání kasační stížnosti nelze prominout.

Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 s. ř. s. a kromě obecných náležitostí podání musí obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje, v jakém rozsahu a z jakých důvodů jej stěžovatel napadá, a údaj o tom, kdy mu bylo rozhodnutí doručeno.

V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

Soudní poplatek za kasační stížnost vybírá Nejvyšší správní soud. Variabilní symbol pro zaplacení soudního poplatku na účet Nejvyššího správního soudu lze získat na jeho internetových stránkách: www.nssoud.cz.

Pardubice 26. ledna 2022

JUDr. Petra Venclová, Ph.D. v. r.
samosoudkyně